

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 510

гр. София , 14.07.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Ани Захариева
Членове:	Доротея Кехайова Симона Углярва

като разглежда докладваното от Симона Углярва Въззивно частно наказателно дело № 20211100602686 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава двадесет и втора от НПК.

Инициирано е по повод частна жалба, депозирана от Л.. Б. Т., чрез процесуалния му представител адв.И.М. – САК, срещу определение № 20129323 от 31.05.2021г. по н.ч.д. № 3530/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав, с което са оставени без разглеждане жалби от Л.. Б. Т. и адв.И.М. – САК срещу постановление от 03.02.2021г. на прокурор при СРП, с което на основание чл.243, ал.1, т.1 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 1658/2019г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр.№ 26151/2019г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.149, ал.1 от НК, като процесуално недопустими.

Релевирани са доводи за неправилност на обжалваното определение, във връзка с което се сочи, че районната съдебна инстанция се е произнесла със съдебен акт при превратно тълкуване и непълнота на доказателствения материал по делото. Поддържа се, че целта на съдебния контрол по реда на чл.243, ал.5 и следващите от НПК е да се извърши проверка за правилността и законосъобразността на постановленията на прокуратурата, с които се поставя край на наказателното производство, а такава проверка не може да се осъществи без обсъждане на събрания доказателствен материал, каквото обсъждане в конкретния случай не е налице. Излага се, че преценката на съда е само по отношение на изводите на прокурора дали разследването на досъдебната фаза е проведено обективно, всестранно и пълно, за да се спази принципът за разкриване на обективната истина, като тази проверка не трябва да се смесва със субективната оценка на прокурора за прилагане на принудителни мерки за лечение на обвиняемия Т., съгласно чл.89 от НК.

Въз основа на изложените аргументи е отправено искане

първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен, респективно да бъде отменено и постановление от 03.02.2021г. на прокурор при СРП, с което на основание чл.243, ал.1, т.1 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 1658/2019г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр.№ 26151/2019г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.149, ал.1 от НК, като делото бъде върнато на Софийска районна прокуратура със задължителни указания относно прилагането на закона.

Софийски градски съд, като взе предвид доводите на жалбоподателя и релевираното искане, въз основа на материалите по делото и закона, приема за установено следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с жалба и допълнение към нея (вх. № 26151/15.02.2021г. и вх.№ 26151/18.02.2021г. по описа на СРП), депозирани от Л.. Б. Т., чрез процесуалния му представител адв.И.М., срещу постановление на прокурор при СРП от 03.02.2021г., с което наказателното производство по досъдебно производство № 1658/2019г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр.№ 26151/2019г. по описа на СРП, образувано за престъпление по чл.149, ал.1 от НК, е било прекратено, в частта му, в която е постановено реализиране на принудителни медицински мерки за лечение по реда на чл.89 НК.

С определение № 20129323 от 31.05.2021г. по н.ч.д. № 3530/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав, депозираната жалба е оставена без разглеждане, като видно от мотивната част на атакувания съдебен акт първостепенният съд е приел, че с постановлението от 03.02.2021г. прокурорът при СРП е прекратил наказателното производство, образувано и водено за престъпление по чл.149, ал.1 от НК, доколкото е установено в производството, че обвиняемият не е годен субект за реализиране на наказателна отговорност, а по отношение мотивите, че следва да бъде предприета процедура по чл.427 НПК за прилагане на принудителни медицински мерки за лечение съгласно чл.89 НК е изложено мнение единствено за преценка за предприемане на такива действия спрямо обвиняемото лице, а не реализиране на такива. Прието е, че в конкретния случай съдът няма правомощия да се произнесе по доводите, изложени в жалбата, доколкото липсва годен предмет на съдебна проверка по реда на чл.243, ал.5 от НПК, като същевременно жалбата на посоченото основание се явява преждевременно депозирана, тъй като производство по реда на чл.427, ал.1 от НПК не е иницирано и проведено.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от активно легитимирана страна, с правен интерес от обжалването и срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

На първо място следва да бъде посочено, че с депозираните жалба и допълнение към нея е атакувано постановлението от 03.02.2021г. на прокурор при СРП, с което наказателното производство по досъдебно производство № 1658/2019г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр.№ 26151/2019г. по описа на СРП, образувано за престъпление по чл.149, ал.1 от НК, е било прекратено, единствено в частта му, в която е указано делото, след изтичане срока за обжалване на постановлението, да бъде докладвано на прокурор при СРП, с оглед реализиране на процедура по чл.427 и следващите от НПК за прилагане на принудителни медицински мерки за лечение спрямо обвиняемия Л. Б. Т., съгласно чл.89 НК. В тази връзка са изложени съображения, че основанието за прилагане на принудителни медицински мерки трябва да бъде степента на обществена опасност на психично болния, като се сочи изрично, че преди да направи предложението, в конкретния случай прокурорът не е възложил на разследващия орган да изясни поведението на лицето преди и след извършване на деянието и представлява ли това лице опасност за обществото, каквото е изискването на чл.427 от НПК. Формулирано е искане към първоинстанционният съд да приеме, че не са налице предпоставки за налагане на принудителни медицински мерки по чл.89 НК по отношение на обвиняемия Т., респективно постановлението на прокуратурата да бъде отменено.

При така изложеното, настоящата съдебна инстанция намира извода на първоинстанционния съд, за липса на годин предмет на съдебна проверка по реда на чл.243, ал.5 от НПК, за правилен и законосъобразен.

В тази връзка следва да се има предвид, че процедура за прилагане на принудителни медицински мерки се инициира по предложение на прокурор в районната прокуратура и се разглежда от районния съд по реда на чл.427 и следващите от НПК, който е компетентен да реши въпроса следва ли да бъдат постановени такива мерки и какъв да бъде техният вид, като актът на първоинстанционния съд, подлежи на инстанционен контрол по реда на чл.431 от НПК. В конкретиката на настоящия случай, производство по реда на чл.427 и следващите от НПК не е проведено, респективно и жалбата, съобразно релевираните в същата доводи, е преждевременно депозирана и правилно е била оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

На следващо място и с оглед изложените в жалбата срещу определение № 20129323 от 31.05.2021г. по н.ч.д. № 3530/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав, доводи, следва да бъде посочено, че същите са навеждат за първи път пред въззивната съдебната инстанция, не са били предмет на контрол от страна на първоинстанционния съд, поради което и не следва да бъдат обсъждани.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира определението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата оставена без уважение,

поради което и на основание чл. 243, ал.7 от НПК:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 20129323 от 31.05.2021г. по н.ч.д. № 3530/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав, с което са оставени без разглеждане жалби от Л.. Б. Т. и адв.И.М. – САК срещу постановление от 03.02.2021г. на прокурор при СРП, с което на основание чл.243, ал.1, т.1 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 1658/2019г. по описа на 06 РУ – СДВР, пр.пр.№ 26151/2019г. по описа на СРП, образувано и водено за престъпление по чл.149, ал.1 от НК, като процесуално недопустими.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____